

de rigsfællesskabets fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Vi er betænkelige ved, at hensynet til samarbejdet i EU gradvis bliver stærkere end hensynet til samarbejdet i rigsfællesskabet.

I den forløbne uge har det vist sig, at betænelighederne er velbegrundede. Grønlandske og færøske interesser kolliderede med Danmarks og EU's interesser i hvalfangstspørgsmål. Der blev heldigvis fundet en mindelig løsning ved Socialdemokraternes mellemkomst, men der er endnu ikke fundet en varig løsning på eventuelle andre kommende sager af lignende karakter.

Det er selvfølgelig helt legitimt, at også danske partier har deres holdninger til hvalfangst og dyrebekyttelse. Men man bør være opmærksom på, at det danske rige ikke kun består af ét folk. Vi er hele tre folk i det samme rige, og vi skal deles om én stemme i de internationale fora, der behandler de spørgsmål. Derfor må vi både debattere og handle efter, at der internt kan være modstridende interesser og synspunkter, men vi er tvunget til at finde fælles løsninger på de problemer. Vi har kun én stemme at deles om.

Det bliver derfor også yderst interessant at se statsministerens bebudede lovforslag om en udenrigspolitisk fuldmagt til Færøernes og Grønlands landsstyrer, og i hvilken udstrækning denne fuldmagt vil give landsstyrerne mulighed for at varetage egne interesser. I forhold til arbejdet i den dansk-grønlandske kommission om Grønlands selvstyre er jeg glad for, at lovforslaget ikke vil have opsættende virkning på kommissionens anbefalinger på dette område.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg selvfølgelig glæder mig til det fortsatte samarbejde i Folketinget. Vi er stadig åbne for samarbejde til begge sider af salen, og det vil vi også være efter et eventuelt kommende valg.

Høgni Hoydal (TF):

De udvalgte målgrupper i statsministerens tale kom som perler på en snor: Der var den almindelige skatteborger, erhvervslivet, elever og lærere i folkeskolen, universiteterne, de studerende, de ældre, børnefamilierne, dem, der er bekymrede for indvandringen, sundhedspersonale og patienter, de offentligt ansatte i kommunerne, der var lidt til EU-politikkens og Irakkrigs-skeptikere, siden kom andre udsatte grupper, og til sidst kom så Færøerne og Grønland.

At det er en rangordnet prioritering efter vigtighed, skal jeg nu ikke klandre statsministeren

for, men sikkert er det, at Færøerne i hvert fald fylder mindre i denne åbningstale, end vi har set i mange år.

Det kan jo have sine grunde. Efter valget på Færøerne i januar i år var der for tredje gang i træk et flertal af partier, der har støttet den færøske selvstændighedsproces og ønsker fuld selvstændighed. Det lykkedes dog ikke at samle en koalition blandt disse partier, og i stedet har vi fået en regering på Færøerne, som har en noget anden målsætning.

Meget er blevet parkeret eller sat på vågeblus, men det arbejde, der er gjort for at forberede den fulde selvstændighed for Færøerne, forsvinder jo ikke. Analysearbejdet, erfaringerne og de mange forhandlinger om overtagelse af de store områder er jo foretaget, og ikke mindst ligger der et forslag til en færøsk grundlov klar på bordet.

Når der igen samles et flertal for at føre den færøske selvstændighedsproces til ende, så starter man jo ikke på bar bund. Da kræves der egentlig blot en politisk handling og ikke noget teknik eller jura og analyser. Da vil hele energien kunne bruges på den politiske gennemførelse.

Den ny regering på Færøerne har også erklæret, at den vil tage visse skridt mod selvstændighed, selv om Sambandspartiet er med i koalitionen. Det siger noget om, hvor meget der egentlig er sket og flyttet i færøsk politik de senere år. Det siger noget om, hvor rodfæstet det er blevet på Færøerne, at det skal være det færøske folk og ikke den danske statsmagt, som har den øverste myndighed på Færøerne.

Statsministeren nævner i sin tale vedrørende Færøerne arbejdet med en overtagelseslov og en såkaldt fuldmagt eller bemyndigelseslov i udenrigspolitiske anliggender. Hvis der er nogen substans i indholdet på disse to områder, så vil det selvfølgelig være et stort fremskridt. Men vi ved det ikke endnu. Sådan som jeg ser og hører det, ser det desværre ud til, at nogle af tingene stadig vender på hovedet. Det lyder, som om den danske stat skal uddelegere bemyndigelser til Færøerne, men det færøske folk har jo aldrig givet den danske stat disse bemyndigelser. Det færøske folk har jo aldrig besluttet sig for at give suveræniteten fra sig; vi er et folk med selvbestemmelsesret i henhold til folkeretten, og det færøske folk har heller aldrig sat den danske grundlov i kraft på Færøerne som sin egen.

Derfor kan der jo ikke være tale om, at den danske stat giver eller delegerer noget til Færøerne, men der må være tale om, at man i en